

9 видѣ и повѣрува; Защото не бѣхъ разу-
мѣли още еписаніе-то, че трѣбаше той да
10 въскрѣсне изъ мъртвы-тъ. И вѣрнѣхъ ся
пакъ ученици-тъ у тѣхъ си.
11 А ѿ Марія стоеше до гробъ-тъ вѣятъ и
плачеше; и тѣй като плачеше надникнѣхъ
12 въ гробъ-тъ. И вижда два ангела съ бѣ-
лы дрехы сѣднѣлы, единъ отъ кждѣ гла-
вѣ-тъ, и единъ отъ кждѣ нозѣ-тъ, тамъ
13 дѣто бѣ лѣжало тѣло-то Иисусово. И тѣ
и казуютъ: Жено, защо плачешъ? Казува
имъ: Защото зѣли Господа моего, и не
14 знаѣхъ дѣ сѣ го положили. И ѿ това като
рече обрнѣхъ ся назадъ, и вижда Иисуса
15 че стои, и ѿ не знаеше че е Иисусъ. Казува
и Иисусъ: Жено, защо плачешъ? Кого
търсишь? А ты понеже го имаше че е
градинарь-тъ, казува му: Господине, ако
си го ты изнеслъ, кажи ми дѣ си го по-
16 ложилъ, и азъ ще го земъ. Казува и И-
сусъ: Маріе. Ты ся обрнѣхъ и рече му:
17 Раввуні! което ся казува Учителю. Ка-
зува и Иисусъ: Не ся допирай до мене;
защото не съмъ възлѣзлъ още при Отца
си, но иди ѿ при братія-та ми, и кажи имъ:
"Возлѣзювамъ при Отца моего и Отца
вашего, и ѿ Бога моего и Бога вашего."
18 "Идува Марія Магдалина та извѣстѣва на
ученици-тъ че видѣ Господа, и че той и
рече това.
19 А ѿ вечеръ-тъ на тойзи день первый-тъ
на седмицѣ-тъ, когато бѣхъ и врата-та
заклучены дѣто ученици-тъ бѣхъ събра-
ни поради страхъ-тъ отъ Іудей-тъ, дойде
Иисусъ, и застанѣ на срѣдѣ, и казува имъ:
20 Миръ вамъ. И това като рече, показа имъ
рѣцѣ-тъ и ребра-та си. И ѿ зарадовахъ ся
21 ученици-тъ като видѣхъ Господа. И пакъ
имъ рече Иисусъ: Миръ вамъ. "Както мя
Отецъ проводи, и азъ проваждамъ васъ."
22 И това като рече, духнѣхъ, и казува имъ:
23 Примѣте Духа Святаго. ѿ На които про-
стите грѣхове-тъ, простени имъ сѣхъ, и на
които задръжите, задръжани сѣхъ.
24 А ѿома, единъ отъ дванадесѣтъ-тъ ѿ на-
рицаемый Близнецъ, не бѣше съ тѣхъ,
25 когато дойде Иисусъ. И казувахъ му дру-
гы-тъ ученици: Видѣхмы Господа. А той
имъ рече: Ако не видѣхъ на рѣцѣ-тъ му
язвы-тъ отъ гвоздей-тъ, и не турѣхъ прѣстѣ-
тъ си въ язвы-тъ на гвоздей-тъ, и не
вложихъ рѣкѣ-тъ си въ ребра-та му, нѣ-
ма да повѣрувамъ.
26 И подиръ осемъ дни, пакъ бѣхъ вѣтрѣ
ученици-тъ ми, и ѿома съ тѣхъ: идува
Иисусъ, като бѣхъ врата-та заклучены,
и застанѣ на срѣдѣ и рече: Миръ вамъ.

27 Послѣ казува на ѿома: "Дай си тука
прѣстѣ-тъ, и виждѣ рѣцѣ-тъ ми; и дай
рѣкѣ-тъ си, и тури въ ребра-та ми: и
28 не бѣди невѣрентъ, но вѣрентъ. И отговори
ѿома и рече му: Господь мой и Богъ
29 мой. Казува му Иисусъ: Понеже мя видѣхъ,
ѿома, повѣрува; ѿ блаженни които безъ
да видятъ повѣровахъ.
30 И ѿома много други чудеса стори И-
сусъ прѣдъ ученици-тъ си, които не сѣхъ
31 писаны въ тѣзи книгъ: А ѿ тѣзи сѣхъ на-
писаны за да повѣрувате че Иисусъ е Хри-
стосъ Сынъ Божій, ѿ като вѣрувате да
имате животъ въ негово-то име.

ГЛАВА 21.

1 Подиръ това пакъ ся яви Иисусъ на у-
ченици-тъ си на Тиверіадско-то море, и
2 яви имъ ся така: Тамъ бѣхъ наедно Си-
монъ Петръ и ѿома нарицаемый Близнецъ,
и ѿ Наанаилъ отъ Канъ Галилейскъ, и
ѿ Симоне-тъ Зеведеви, и други двамина
3 отъ ученици-тъ неговы. Казува имъ Си-
монъ Петръ: Азъ ще отидѣ да ловѣхъ ры-
бѣ: Казува му: Ще дойдемъ и ный съ
тебе. Излѣзохъ и възлѣзохъ завчасъ на
ладіѣ-тъ, и прѣзъ онѣзи ноцѣ не удо-
4 вихъ нищо. И като ся разсѣмнѣхъ вече,
застанѣхъ Иисусъ на брѣгъ-тъ; но учени-
ци-тъ ѿ не познавахъ че е той Иисусъ.
5 Казува имъ Иисусъ: Дѣца, имате ли нѣщо
6 за яденіе? Отговорихъ му: Не. А той
имъ рече: ѿ Хвърлѣте мрѣжѣ-тъ отдѣсно
на ладіѣ-тъ, и ще намѣрите. И тѣй хвър-
лихъ, и не можахъ вече да ихъ привлѣ-
кѣхъ отъ множество-то на рыбѣ-тъ.
7 Тогазъ онѣзи ѿ ученичъ когото обычае
Иисусъ, казува на Петра: Господь е. А
Симонъ Петръ, като чу че е Господь,
прѣпаса верхнѣ-тъ си дрехъ, (защото
8 бѣше голъ), и хвърли ся въ море-то. А
други-тъ ученици дойдохъ съ ладіѣ-тъ,
(защото не бѣхъ далѣкъ отъ земѣ-тъ,
но колкото двѣстѣ лакти), и влачахъ
9 мрѣжѣ-тъ съ рыбѣ-тъ. И като излѣзохъ
на земѣ-тъ, гледатъ жаравъ разложенъ,
и рыбѣ туренъ на нежъ, и хлѣбъ. Казува
имъ Иисусъ: Донесѣте отъ рыбы-тъ които
11 уловихте сега. Возлѣзе Симонъ Петръ, та
извлѣче мрѣжѣ-тъ на земѣ-тъ, пълнѣ съ
едры рыбы сто и петдесѣтъ и три; и тол-
къ като бѣхъ, мрѣжа-та ся не сѣдра.
12 Казува имъ Иисусъ: ѿ Елате обѣдѣвайте.
И никой отъ ученици-тъ не смѣше да
го попыта: Ты кой си? понеже знаехъ
13 че е Господь. Идува тогазъ Иисусъ и зема

е Псал. 16; 10. Дѣян. 2; 25
до 31. 13; 34, 35.
ѿ Мар. 16; 5. Мар. 16; 9.
з Мар. 28; 9. Мар. 16; 9.
и Лук. 24; 16, 31. Гл. 21; 4.
Гл. 22; 22. Мат. 28; 10.
Рим. 8; 29. Евр. 2; 11.
и Гл. 16; 28.

а Евес. 1; 17.
и Мар. 28; 10. Лук. 24; 10.
и Мар. 16; 14. Лук. 24; 36.
1 Кор. 15; 5.
о Гл. 16; 22.
и Мар. 28; 18. Гл. 17; 18, 19.
2 Тим. 2; 2. Евр. 3; 1.
р Мат. 16; 19, 18; 18.

с Гл. 11; 16.
т Іоан. 1; 1.
р 2 Кор. 5; 7. 1 Пет. 1; 8.
ф Гл. 21; 25.
х Лук. 1; 4.
и Гл. 3; 15, 16. 5; 24. 1 Пет.
1; 8, 9.

а Гл. 1; 45.
б Мат. 4; 21.
с Гл. 20; 14.
е Лук. 24; 41.
д Лук. 5; 4, 6, 7.
е Гл. 13; 23, 20; 2.
ѿ Дѣян. 10; 41.